

rolle, og eftersom markedet skal have god sans for de fremtidige økonomiske balancer og ubalancer, spiller Danmarks konkurrenceevne og dermed den danske inflationstakt en vigtig rolle set i forhold til den tyske konkurrenceevne og inflationstakt.

En stabil valutakurspolitik uden et formelt og troværdigt valutasamarbejde forudsætter, at den generelle økonomiske udvikling er troværdig set i forhold til valutakursmålsætningen. Derfor har det stor betydning, at der føres en konjunktur- og strukturpolitik, der sikrer en stabil, lav inflation. Det vil øge tilliden til valutakursen og dermed sikre en lav rente, og det sker alt sammen med det ene formål at gavne beskæftigelsen og skabe en stabil økonomisk udvikling.

Hvis jeg skal konkludere, vil jeg gøre det ved at sige, at problemerne for den økonomiske udvikling ikke kan løses ved detailregulering af den danske finansielle sektor eller ved at begrænse kapitalens frie bevægelighed. Restriktioner har vist sig ineffektive og er heller ikke i overensstemmelse med princippet om en åben markedsøkonomi. Opgaven er at udnytte mekanismerne på de finansielle markeder til at opnå lav rente og stabil valutakurs, og det sker altså bedst ved en sund økonomisk politik, som fremmer en stabil fremgang i produktion, vækst, beskæftigelse og udenrigshandel.

Der er ingen tvivl om, at den internationalisering, vi har været vidne til gennem de sidste 10 år, øger behovet for et tættere internationalt økonomisk-politisk samarbejde – også for at få mulighed for at regulere de mekanismer og forhold, som vi drøfter i denne sammenhæng, fra politisk hold. Denne erkendelse ligger også til grund for den løbende udbygning af det økonomiske samarbejde i EU.

I slutningen af 1980'erne så vi, at det fjerde kapitalliberaliseringsdirektiv, som betød, at EF-landene senest i 1990 skulle fjerne alle kapitalrestriktioner, blev ledsaget af øget mulighed for fællesskabslån til medlemslandene. De to ting hang helt sammen. Maastricht-Traktaten inderbar derudover en styrkelse af det økonomisk-politiske samarbejde, bl.a. i form af en udbygning af den gensidige overvågning af medlemslandenes økonomier, og der udarbejdes også generelle økonomisk-politiske retningslinjer, der tjener som gode råd til medlemslandene. Der er således ingen tvivl om, at internationalt samvær og gensidig forståelse styrker mulighederne for, at Danmark kan være med til at sætte

dagsordenen for udformningen af de internationale rammer for den økonomiske politik.

For lidt siden nævnte forespørgerne her fra talerstolen, at det bl.a. var en artikel af mig i en avis i juledagene, som har givet anledning til debatten i dag. Forespørgerne refererer til indholdet af artiklen, f.eks. at finansmarkedet giver problemer for folkestyret. Jeg vil gerne klargøre, hvad jeg egentlig mente med, at det giver problemer for folkestyret, og det fremgår i øvrigt også af artiklen.

Problemet er efter min opfattelse, at det er rimelig vanskeligt at formidle de komplicerede sammenhænge mellem den økonomiske politik, en regering fører i sit eget land, og alle de internationale finansielle markedsmekanismer og de vilkår, de giver for at føre den økonomiske politik. Man har altså ikke total frihed til at drive økonomisk politik i et land – det gælder ikke kun i Danmark, det gælder i alle andre lande – og det er min opfattelse, at vi kunne gavne forståelsen for de økonomiske vilkår og handlemuligheder, vi nu engang har, ved at udtrykke os mere klart, når vi formidler det arbejde, vi gør herinde i Folketinget, videre ud i landet.

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Jeg skal måske starte med at sige til økonomiministeren, at forespørgslen blev rejst, meget lang tid før vi læste det interessante interview i Politiken.

Men ellers vil jeg sige, at vi er lidt kede af, at der ikke var større refleksioner over det korrekte problem, der blev påpeget i artiklen. Det eneste svar var sådan set, at det drejer sig om, at vi skal fremstå som mere troværdige over for markedet, at vi skal have en økonomisk politik, som markedet mener er sund, og at vi altså skal bøje os for markedets vurderinger af os. Problemet er i virkeligheden – sådan forstod jeg det i hvert fald – at det drejer sig om at få fortalt befolkningen, at sådan er virkeligheden, og herefter have befolkningen sig at rette. Jeg synes ikke, det var et særlig godt svar, og jeg synes ikke, der var noget, der pegede i retning af at løse et reelt problem for demokratiet.

Det er rigtigt, at der er brug for at veksle penge i en verden som vores; men spekulatøren har antaget enorme dimensioner uden sammenhæng med det, der er nødvendigt for at kunne skabe handel og turisme. Der tales om, at han-